

Ebenezer Erskine

De wind van de Heilige Geest blazende op de dorre beenderen in het dal des gezichts

Ezechiël 37vs 9 - Gij Geest! Kom aan van de vier winden, en blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden.

In het begin van dit hoofdstuk brengt de Heere de Profeet Ezechiël in een vallei vol beenderen van dode mensen, die zeer dor waren, en Hij vraagt hem of het naar zijn gedachte mogelijk is, dat die dorre beenderen weer levend zullen worden. Hij gaf daarmee te kennen dat hoewel het bij de mensen onmogelijk was, het nochtans door de almachtige kracht Gods gemakkelijk kon geschieden. Om hem daarvan te overtuigen gebiedt Hij de profeet tot deze dorre beenderen te spreken en hun in Zijn Naam te zeggen, dat Hij de Geest des levens in hen zal doen komen, hetwelk dienovereenkomstig geschiedt. Toen de profeet in de Naam des Heeren riep, dat de Geest van de vier winden zou aankomen en in de dorre beenderen blazen, kwam er terstond leven in, en de beenderen naderden, elk been tot zijn been, en zij werden levend en stonden op hun voelen; een gans zeer groot heir.

Dit gezicht geeft ons een levendige voorstelling, gelijk Henry in zijn uitlegging zeer wel opmerkt, van een drievoudige opstanding.

1. Van de opstanding van het lichaam op de laatste dag, in de algemene opstanding, wanneer God zal bevelen, dat de aarde haar doden zal geven, en de zee haar doden zal geven; wanneer door de dienst van de engelen het stof en de beenderen van de heiligen, van de vier winden van de hemel, waarheen zij verstrooid waren, zullen vergaderd worden.
2. Dit gezicht geeft ons een levendige voorstelling van de opstanding van de ziel uit het graf van de zonde, welke geschiedt door het prediken of profeteren als de middellijke, en door de krachtige werking van de Geest des Heeren als de voornaamste werkende oorzaak. Het wordt in vers 14 duidelijk gezegd, dat men door de wind, waarvan hier wordt gesproken, de Geest moet verstaan: "en Ik zal Mijn Geest in u geven, en gij zult leven."
3. Dit gezicht geeft ons een voorstelling van de opstanding van de gemeente Gods uit het graf van haar dienstbaarheid en gevangenschap in Babel, waar zij op die tijd werden gevangen gehouden. Dit is inderdaad het eerste en onmiddellijke doel van het gezicht, zoals duidelijk blijkt uit de verklaring in vers 11-14. Aangezien de verlossing van de kinderen Israëls uit hun Babylonische ballingschap een type was van onze geestelijke verlossing, die door de Heere Jezus Christus op het kruis verworven is, en door de krachtige werking van de Heilige Geest wordt toegepast, en het deze verlossing is waarbij wij, die onder het Evangelie leven, voornamelijk belang hebben; daarom zal ik de woorden, die ik heb voorgelezen, in deze Schriftuurlijke zin en mening verhandelen.

Wij hebben daarin kortweg:

1. Een treurig geval verondersteld, dat is, geestelijke doodheid. Het volk van God was niet alleen in dienstbaarheid onder hun vijanden, maar hun zielen waren op die tijd eveneens in een kwijnende toestand. Doch hierover hierna meer.
2. Hier wordt een gezegend middel aangewezen, namelijk het blazen van de Geest des Heeren, de invloeden van de Heilige Geest: "Gij Geest, kom aan van de vier winden, en blaas in deze gedoden. Deze invloeden van de Heilige Geest nu, worden hier beschreven:

1^e In hun natuur, voorgesteld onder het begrip of de verbloemde spreekwijze van wind: "Gij Geest, kom aan van de vier winden, en blaas." De invloeden of werkingen van de Geest worden door drie elementen voorgesteld. Soms worden zij vergeleken bij vuur: (Matth. 3:11) "Die zal u met de Heilige Geest en met vuur dopen," Soms worden zij vergelijken bij water: Jes. 44:3) "Ik zal water gieten op de dorstige en stromen op het droge: ik zal Mijn Geest op uw zaad gieten, en Mijn zegen op uw nakomelingen." En soms worden de invloeden van de Geest voorgesteld onder het begrip van wind: (Hoogl. 4:16) "Ontwaak, noordenwind, en kom, gij zuidenwind, doorwaai mijn hof." Zo ook moeten wij hier door de wind of het blazen waarvan hier gesproken wordt voornamelijk de Geest verstaan; dit wordt in het 14^e vers van dit hoofdstuk duidelijk verklaard. Ik kan mij niet lang ophouden om de gronden van deze verbloemde spreekwijze aan te tonen. Gij weet, dat de wind van een zuiverende, verkoelenden en vruchtbaarmakende aard en natuur is; hij werkt vrij en onweerstaanbaar. Het is boven het vermogen van de mens het blazen van de wind tegen te staan of te verhinderen. Zo ook reinigen en zuiveren de invloeden van de Geest het hart: zij stillen de stormen van het geweten en maken, dat de beenderen zich verheugen, die verbrijzeld waren: zij veroorzaakt, dat de ziel bloeit als de lelie, en haar wortelen uitslaat als de Libanon; zij maakt de ziel vruchtbaar als de hof Gods. De Geest werkt, zoals wij hierna zullen horen, met soevereine vrijheid en onweerstaanbare kracht.

2^e Deze werkingen van de Heilige Geest worden hier beschreven naar haar verscheidenheid, vier winden: "Kom aan van de vier winden;" waardoor wordt te kennen gegeven de menigerlei invloeden en werkingen van deze ene en eeuwige Geest. Wij lezen daarom van "de noorden- en zuidenwind", en van "de zeven geesten Gods, die voor de troon zijn" (Openb. 4:5).

3^e Deze invloeden worden beschreven naar hun werking of uitwerking, hetwelk hier een blazen wordt genoemd: "Blaas in deze gedoden." Door de werking; van deze almachtige wind werd ons natuurlijk leven voortgebracht of geformeerd. In Gen. 2:7 staat geschreven, dat God, nadat Hij "de mens geformeerd had uit het stof der aarde, de adem des levens in zijn neusgaten blies; also werd de mens tot een levende ziel." Daarvan zegt Elihu (Job 33:4) "De Geest Gods heeft mij gemaakt, en de adem des Almachtigen heeft mij levendgemaakt." En door de invloeden van deze zelfde almachtige adem worden onze zielen levendgemaakt, en wordt ons geestelijk leven in ons binnenste geformeerd, wanneer wij dood zijn door de misdaden en de zonden.

4^e Verder worden deze invloeden beschreven naar het eind en het gevolg van hun werkingen: "Blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden;" dat is, opdat te dorre beenderen levende zielen worden: dat uit deze stenen Abraham kinderen worden verwekt.

Uit deze woorden, die wij dus kort verklaard hebben zal ik u slechts deze ene opmerking maken, namelijk:

Leer. "Dat, evenals de grote hoop van een Kerk en een volk, met God in een verbond zijnde, wat hun zielen betreft, in een zeer dode en kwijnende staat en toestand kan zijn; zo ook de inblazing en de werking van de Heilige Geest Gods volstrekt noodzakelijk zijn, om hen weer

levend te maken. Dit is de inhoud van hetgeen ik op het oog heb uit deze woorden, "gij Geest, kom aan van de vier winden, en blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden."

In het verhandelen van deze leer, zal ik

- I. Een weinig spreken over deze doodheid, die voorkomt bij een volk, dat uitwendig met God in verbond is.
- II. Over de werkingen of het blazen van de wind van de Heilige Geest, die zo volstrekt noodzakelijk zijn, zullen zij weer leven.
- III. Zal ik iets spreken over dat leven, dat door deze inblazingen of dit blazen gewerkt wordt.
- IV. Zal ik een toepassing maken.

I. Ik zal een weinig spreken over deze doodheid, die zich voordoet bij een volk, dat uitwendig met God in verbond is.

1. Ik zal u eerst bij enige soorten van doodheid bepalen.
2. Enige van haar oorzaken noemen.
3. Enige van haar kentekenen voorstellen.

1. Ik zal u dan eerst bij enige soorten van doodheid bepalen. U moet in het algemeen weten, dat er tweërlei dood is; de ene is eigenlijk en natuurlijk, de andere is oneigenlijk en overdrachtelijk.

(1.) De dood, eigenlijk zo genoemd, is iets, dat zo bekend is, dat het voor mij onnodig is het u te vertellen. Er is niemand onder ons allen, die het niet binnen een weinig tijd bij eigen ondervinding zal weten; want "het is de mens gezet eenmaal te sterven." Het graf is een huis, dat voor al wat leeft bestemd is, en daarom mogen wij met Job (Hoofdstuk 17:14) "tot de groeve roepen: gij zijt mijn vader; tot het gewormte, mijn moeder en mijn zuster." Doch dit is niet de dood waarover ik nu spreek.

(2). Er is ook een dood, die oneigenlijk of overdrachtelijk is; die niets anders is dan een krankheid of ongesteldheid van de ziel, waardoor zij ongeschikt of onbekwaam wordt gemaakt voor heilige en geestelijke oefeningen. Deze is weer tweevoudig, of geheel of gedeeltelijk.

1^e Er is een gehele dood, die aan de bozen en goddelozen eigen is, die totaal dood zijn, en in het minst geen geestelijk leven in zich hebben. Hierom wordt in Ef. 2:I gezegd, dat de mensen in de natuurstaat "dood zijn in de misdaden en de zonden;" dat is, onder de volkomen heerschappij van de zonde, "in een geheel bittere gal en samenknoping der ongerechtigheid; zonder God, zonder Christus, en daarom zonder hoop.

2^e Er is een gedeeltelijke dood, die bij de gelovigen voorkomt, die God uit het graf van een onvernieuwde staat heeft opgewekt, en in welke hun zielen Hij een beginsel van geestelijk leven heeft ingeplant. Deze gedeeltelijke dood, die aan de gelovigen eigen is, bestaat in openbaar verval van de geestelijke beginselen en hebbelikheden, in het afnemen van hun gewone leven en levendigheid, en werkzaamheid in de weg en het werk des Heeren. Hun geloof, hun liefde, hun hoop, en andere geraden zijn alle in een verzwakkende en kwijnende staat; zij liggen als dood in de ziel, evenals het leven van de boom, dat in de wintertijd in zijn wortels verborgen is, zonder dat hij bloesem of vrucht draagt. Over zodanige doodheid of dodigheid horen wij Gods volk in de Schrift dikwijls klagen. Zo horen wij de vreemde, die zich tot de Heere gevoegd heeft (Jes. 56:3) en vasthoudt aan Zijn verbond, spreken, zeggende: "De Heere heeft mij geheel en al van Zijn volk gescheiden; en de gesnedene zegt: Ik ben een dorre boom, " waarin sap noch leven is. Het is deze soort van geestelijke doodheid of dodigheid, waaraan de gelovigen onderhevig zijn, waarover ik nu voornamelijk zal spreken. De bladeren van zijn belijdenis kunnen in hoge mate verdord zijn; de kaars van zijn wandel kan duister branden, of slechts een zwak licht

geven; de vlam van zijn genegenheden, zijn ijver, liefde en verlangen kunnen, gelijk een groot vuur, dat uitgebrand is, tot een paar kooltjes en sintels vergaan zijn. Er kan een grote onderbreking of vormelijkheid in de verrichting van de plichten zijn. Het gemoed, dat eens met verlustiging en bewondering over God en Christus, het verbond en de dingen die boven zijn, kon peinzen, kan zijn smaak in die dingen verliezen en ingenomen zijn met de voorbijgaande verdwijnende ijdelheden van een tegenwoordige wereld. De gewone gaven van de Geest kunnen door vleselijke gemakzucht en door ze niet te gebruiken, in hoge mate verwelken; en, wat het ergst van alles is, de zaligmakende genaden en vruchten van de Geest kunnen jammerlijk verzwakken in betrekking tot hun voorgaande maten en werkingen. Doch deze gedeeltelijke dood van de gelovigen is weer tweevoudig.

Er is een dodigheid, die Gods volk gevoelt, en een dodigheid, die niet gevoeld wordt; "de grauwhed is op hem verspreid, en hij merkt het niet." De Heere was van Simson geweken, en hij wist het niet. Doch er is ook een dodigheid, die gevoeld wordt, wanneer Gods kinderen hun dodigheid bewust zijn en daarover klagen. Het is een blijk van geestelijk leven, of van enige verlevendiging wanneer Gods volk met de Kerk begint te roepen: (Psalm 85:7) "Zult Gij ons niet weer levend maken, opdat Uw volk zich in U verblijde? Heere, waarom verstokt Gij ons hart, dat wij U niet vrezen?" (Jes. 63:17).

Wij zullen in de tweede plaats acht geven op de oorzaken van deze geestelijke dodigheid. Ik zal ze slechts noemen, omdat uw tijd mij niet zou toelaten er over uit te wijden.

(1.) U weet, dat onthouding of verwaarlozing van voedsel het lichaam spoedig zal doen wegwijnen en vervallen; zo ook zal het geestelijk leven van de ziel spoedig achteruitgaan en verkwijnen, indien de genademiddelen niet naarstig gebruikt worden, indien wij verzuimen door het geloof Christus aan te grijpen en gebruik van Hem te maken, en Hem te eten en te drinken, "Wiens vlees waarlijk spijze, en Wiens bloed waarlijk drank is." Daarom zei Christus: (Joh. 6:53) "Tenzij dat gij het vlees des Zoons des mensen eet, zo hebt gij geen leven in uzelf."

(2.) Dat men de ziel overlaadt met vleselijk genot is een andere voorname oorzaak van geestelijke doodheid: (Hos. 4:11) "Hoererij, en wijn, en most, nemen het hart weg"; die zuigen het leven uit de ziel. Wat is de reden, dat vele belijders van de godsdienst hun levendigheid, die zij plachten te hebben, zijn kwijtgeraakt, en wat de dingen betreft, die hun zielen aangaan, in zulk een kwijnende staat zijn? Het is duidelijk, dat hier de oorzaak ligt, dat zij zich overladen met de zinnelijke vermaken. Als Simson maar in de schoot van Delila gaat slapen, zal zij hem aan de Filistijnen verraden, en de haarlokken afsnijden, daar zijn sterkte in gelegen is; en wanneer hij uitgaat om zich uit te schudden als op andere malen, zal hij ervaren, dat zijn krachs vergaan is.

(3.) Vadsigheid en luiheid in de dingen, die de zaligheid betreffen is een andere oorzaak van dodigheid. De dokters merken op, dat zowel te veel bezigheid, als te veel rust of een zittend leven, schadelijk is voor de gezondheid van het lichaam. Dit is ook zo in geestelijke zaken. Als wij onszelf niet oefenen in de godzaligheid, en trachten overvloedig te zijn in het werk des Heeren, zal het geestelijk leven spoedig verzwakken en achteruitgaan. Daarom: "Zijt niet traag in het benaastigen. Zijt vurig van geest. Dient de Heere. Alles wat uw hand vindt om te doen, doet dat met uw macht." Wacht u, dat u niet rust op ijdele verlangens en wensen in geestelijke zaken; want "de begeerte des luiaards zal hem doden, want zijn handen weigeren te werken."

(4.) De besmetting door een slecht voorbeeld, of door een vleselijke wereld, en ongodsdienstige betrekkingen heeft hierop een noodlottige invloed. U weet, dat het hoogst gevaarlijk is voor hen, die de kiem van alle ziekten in zich omdragen, in aanraking te komen met hen, die met de pest besmet zijn. Toen Jozef lang aan het Egyptische hof verkeerde had, leerde hij zweren bij het

leven van Farao. Wel is waar, dat gelijk het vuur soms te heviger brandt en meer hitte geeft naarmate de lucht kouder is, zo ook de ijver en het leven van Gods volk soms worden aangewakkerd en verlevendigd door het aanschouwen van de goddeloosheid van hen met wie zij moeten omgaan, evenals Paulus met die van Athene. Doch als wij het wagen ons in het gezelschap van de goddelozen te begeven, zonder een bijzondere roeping en volmacht van de Voorzienigheid, zal het zo goed als onmogelijk zijn onszelf vrij te houden van besmetting; want "zal iemand vuur in zijn boezem nemen, dat zijn klederen niet verbrand worden? Zal iemand op kolen gaan, dat zijn voeten niet branden? Kwade samensprekingen bederven goede zeden."

(5.) Enige dodelijke wonden in de ziel, waarop niet nauwkeurig wordt gelet, kunnen de oorzaak van geestelijke dodigheid zijn. U weet, dat iemand kan sterven, niet alleen door vergif in te nemen, maar ook door de houw van een zwaard. Zolang wij in deze woestijn zijn, leven wij temidden van onze geestelijke vijanden. De vurige pijlen van de satan vliegen in een groot getal om ons heen, hij tracht altijd de gelovige de verzenen te vermorzelen, zoekende wie hij zal kunnen verslinden. En dat niet alleen, maar onze begeerlijkheden voeren ook krijg tegen de ziel, zodat het niet anders kan of zij zullen daardoor gewond worden. Als het vuil en de schuld van die wonden niet zorgvuldig worden gewassen met het bloed en door de Geest van de Heere Jezus Christus, moeten zij noodzakelijk het geestelijk leven en de gezondheid benadelen. Daarom was David, nadat hij door doodslag en overspel verwond was, zo ernstig smekende of God zijn wonden wilde wassen en reinigen, en hem met hysop ontzondigen, opdat hem de vreugde zijns heils weer mocht worden geschonken.

(6.) Een heilig God heeft soms een rechtvaardige en heilige hand in deze geestelijke dodigheid, waaraan Gods volk onderhevig is, door de invloeden van Zijn Geest van hen te onttrekken en die te doen ophouden. Evenals toch de plant en het graan van het veld verwelkt en verdort wanneer daarover de regen van de hemel wordt ingehouden, zo gaat ook het sap en het geestelijk leven van de ziel weg, wanneer de invloeden van de Heilige Geest worden opgehouden. Er zijn vele redenen waarom de Heere de invloeden van Zijn Geest onttrekt.

1e Hij doet dat soms in zijn ontzaglijke en aanbiddelijke vrijmacht, om te tonen, dat Hij niet één van Zijn schepselen iets schuldig is. Omdat de invloeden van de Geest echter slechts zelden worden onttrokken in een weg van soevereiniteit, is het onze plicht te onderzoeken en na te speuren of onze geweten ons niet veroordeelt, dat wij er zelf een zondige en schuldige hand in hebben.

2e Soms doet Hij het om Zijn volk te verootmoedigen en hun hoogmoed tegen te gaan, die Hem Zich ver van hen doet houden. Als wij altijd onder de levendige werkingen en invloeden van de Geest waren, zouden wij geneigd zijn onszelf verkeerd te beschouwen, en gevaar lopen onszelf, evenals Paulus toen hij tot in de derde hemel was opgetrokken geweest, te verheffen. Uit dien hoofde hebben sommige heiligen gezegd, dat zij soms meer goed ontvangen hebben uit hun verlating, dan uit hun verruiming.

3^e Het maakt, dat zij Christus meer waarderen, en hun behoefte leren kennen, om telkens weer uit Zijn volheid te ontvangen wat zij nodig hebben. Hij last onze bakken droog lopen, opdat wij gedurig weer met onze ledige vaten tot de overvloed van de gezegende fontein des levens zullen komen, om "uit Zijn volheid te ontvangen, ook genade voor genade."

4^e Hij doet het soms om Zijn volk te beproeven, om te zien of zij Hem zowel in een woestijn, in een onbezaaid land, zullen volgen, als wanneer Hij hen voedt met gevoelige mededelingen van

Zijn genade en van Zijn Geest; om te zien of zij door het geloof in hem zullen leven, wanneer zij niet kunnen leven door gezicht of gevoel.

5° Soms doet Hij het tot hun kastijding, om hen te tuchtigen wegens hun ongerechtigheden. En dit is wel de meest gewone oorzaak, waarom de Geest des Heeren ingehouden en onttrokken wordt.

Ik heb geen tijd om vele van die zonden op te noemen, die de Heere tergen om Zijn Geest te onttrekken. Ik zal er slechts twee of drie melden.

- (1.) Niet te luisteren naar de roeringen van Zijn Geest is een voornamste reden waarom de Heere Zijn Geest inhoudt. Wij zien dat bij de bruid in Hoogl. 5: Christus komt daar, en wekt haar op, en roept om binnengelaten te worden; doch de bruid luistert niet naar die roering: ik heb mijn rok uitgetogen. Hoe zal ik hem weer aantrekken? Ik heb mijn voeten gewassen, hoe zal ik ze weer bezoedelen? Waarop Hij terstond weggaat en haar verlaat; zoals u daar op uw gemak kunt nalezen.
- (2.) Lauwheid en vormelijkheid in het verrichten van de plicht is een andere oorzaak, zoals wij zien in de gemeente van Laodicéa: het veroorzaakte, dat Hij haar uit Zijn mond spuwde.
- (3.) De giften en genade van de Geest te misbruiken tot vleselijke, zelfzuchtige en lage doeleinden, om een naam te maken, of vertoon te maken in de wereld, is ook een reden waarom de Heere wijkt.
- (4.) Een andere oorzaak is, dat men tegen licht zondigt, dat men het geweten een trap geeft, zoals David ongetwijfeld deed in de zaak van Uria en Bathseba. Daarmede tergde hij de Heere hem zover te verlaten, dat hij uitriep: (Psalm 51:13) "Verwerp mij niet van Uw aangezicht, en neem Uw Heilige Geest niet van mij."
- (5.) Onvruchtbaarheid onder de genademiddelen is ook een oorzaak. De Heere gebiedt de wolken, dat zij geen regen zullen regenen op de onvruchtbare wijngaard (Jes. 5).
- (6.) Tenslotte is er ook dit een oorzaak van, dat zij niet aandachtig luisteren naar de stem van God in de ordinanties en voorzienigheden: (Psalm 81:12) "Maar Mijn volk heeft Mijn stem niet gehoord: dies heb Ik het overgegeven in het goeddenken huns harten, dat zij wandelen in hun raadslagen." Zo heb ik u enkele van de oorzaken genoemd van deze geestelijke dodigheid.

Ik zal u in de derde plaats *enige kentekenen van deze dodigheid voorstellen, en ik wenste wel, dat zij niet al te zichtbaar en zo algemeen heersend waren in onze tijd en onder het tegenwoordig geslacht.*

Ik zal er u enkele van opnoemen.

(1.) Geen trek naar het brood en het water des levens is een teken van geestelijke dodigheid. U weet, dat iemand, die van zijn eten walgt, of zijn trek naar voedsel verloren heeft, niet gezond kan zijn. Helaas! Walgt men niet over het algemeen van het hemels manna, dat dagelijks rondom de deuren van onze tenten regent? De voornaamste Goddelijke waarheden, die sommige heiligen zoeter hebben bevonden te zijn dan honing en honingzeem, hebben niet die smaak voor ons, die zij behoorden te hebben. Zijn niet de Sabbatten, sacramenten, preken, vastendagen, en feestdagen velen van onze tot een last, zodat zij, als zij hun hart recht uitspraken, zich zouden verenigen met hen, die daar uitroepen: (Mal. 1:13) "Ziet, wat een vermoeidheid!" Terwijl de ziel, die in een levendige toestand is, van het Woord Gods zal zeggen: "Het is mij beter dan duizenden van goud of zilver; ik heb het meer dan mijn bescheiden deel weggelegd;" en van de ordinanties: "Heere, ik heb lief de woning Uws huizes, en de plaats des tabernakels Uwer eer. Één dag in Uw voorhoven is beter dan duizend elders."

(2.) Al heeft iemand enige eetlust, als hij echter niet groeit, of er uitziet overeenkomstig hetgeen hij gebruikt, dan heeft het alle schijn, dat zijn toestand gevaarlijk en dodelijk is. Een bloeiende

Christen is een groeiende Christen: "Die in het huis des Heeren geplant zijn, die zal gegeven worden te groeien in de voorhoven onzes Gods. De rechtvaardige zal zijn weg vasthouden, en die rein van handen is zal in sterkte toenemen." Doch, helaas! Is het met het merendeel niet geheel anders gesteld? Velen gaan achteruit in plaats van vooruit, zoals van Jeruzalem gezegd wordt (Klaagl. 1:8) "Zij zucht, en zij is achterwaarts gekeerd." Moesten wij niet uitschreeuwen vanwege onze magerheid, onze magerheid, niettegenstaande al de vetmakende middelen en ordinanties, die mij genieten.

(3). U weet, dat de schoonheid van een mens vergaat, wanneer de dood hem aangrijpt: "Kastijdt Gij iemand met straffingen om de ongerechtigheid, zo doet Gij zijn bevalligheid smelten als een mot." De bleke dood verandert spoedig de kleur van zijn gelaat. Misschien hebt u een tijd gehad, gelovige, waarin de schoonheid van de heiligheid iedere voetstap van uw wandel versierde; uw licht scheen zodanig voor de mensen dat zij uw goede werken ziende, uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijkten. En nu, helaas! De schoonheid van uw wandel is besmet en bezoedeld, door uw neerliggen tussen de potten van de zonde. Dit getuigt, dat de geestelijke dood uw ziel heeft aangegrepen.

(4). De dood neemt niet alleen de schoonheid maar ook de kracht weg: (Pred. 12:3) "De wachters des huizes zullen beven en de sterke mannen zullen zichzelf krommen, " op de nadering van de Koning der verschrikkingen. Ziet dan, of de sterkte en bekwaamheid om de plicht te verrichten, of de verzoeking te weerstaan, niet is afgenomen. Misschien is er een tijd geweest dat u met Paulus kon zeggen: Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal? Want ik vermag alle dingen door Christus, die mij kracht geeft: terwijl u nu bijna bezwijkt en bezwijmt bij de gedachte aan de plicht. Misschien hebt u een tijd gekend waarin, hoewel de duivel, die ervaren schutter, u zeer hard beschoot, nochtans "uw boog in stijfheid bleef, en de armen van uw handen gesterkt werden door de handen des Machtigen Jacobs." U kon de vurige pillen van de satan terugslaan, en standhouden tegen de verdorvenheden en het verval van de tijd en het geslacht; doch nu wordt u als een dode vis door de stroom meegevoerd. Roept dit niet luide, dat uw ziel in een droevig verval is?

(5). De dood neemt de natuurlijke hitte en warmte van het lichaam weg. Er is een soort van kilheid en koude, die een mens overvalt wanneer de dood hem aangrijpt. Zo is het een teken van geestelijk verval en dodigheid, wanneer de ijver voor God en Zijn eer, en de belangen van Zijn koninkrijk en gemeente, die men placht te hebben, zijn afgenomen. U hebt misschien een tijd gekend, waarin de ijver van Gods huis u verslond, en u Jeruzalem verhief boven het hoogste van uw blijdschap; doch nu is het bijna zover met u gekomen, dat u een Gallio's gesteldheid hebt, en "zich geen van deze dingen aantrekt;" onverschillig of het werk van God in het land zinkt of drijft. De ongesteldheid van Laodicéa is in deze tijd maar al te overheersend onder ons, wij zijn in de dingen Gods noch koud, noch heet, en daarom hebben wij reden te vrezen, dat God ons uit Zijn mond zal spuwen. Er was een tijd, dat uw geest werd opgeheven in het bidden, in het horen, in het avondmaal houden; u was vurig van geest, en diende de Heere; u kon zich verheugen in gerechtigheid te werken, en enigermate met David zeggen: "ik zal ingaan tot Gods altaar, tot de God des blijdschaps mijner verheuging;" doch nu is al dat heilig vuur in een grote mate van u gegaan; u bent vormelijk en zorgeloos geworden in de dingen, die Gods eer betreffen.

(6). U weet, dat een dode zich niet kan bewegen. omdat hij geen inwendig beginsel van beweging heeft, hij kan alleen van buiten af in beweging gebracht worden. Zo is het ook een teken van geestelijke dodigheid in de gelovigen, wanneer uitwendige beweegredenen en beschouwingen in de plichten van de godsdienst groter invloed op hem hebben, dan een

inwendig beginsel van geloof en liefde. Wanneer de gelovige zichzelf is, dringt de liefde van Christus hem in elke plicht; dit is dat ene ding, dat hij begeert, "dat hij de lieflijkheid des Heeren mag aanschouwen, en onderzoeken in Zijn tempel." Doch het is een teken van geestelijke dodigheid wanneer iemand uit zelfzuchtige of uitwendige beweegredenen werkt. Ik zou hier nog andere dingen aan kunnen toevoegen, doch ik zal nu overgaan tot

II. Het *tweede* punt in de verdeling, en een weinig spreken over die beademingen en invloeden van de Geest Gods, die volstrekt noodzakelijk zijn tot de herleving van Gods volk onder dodigheid: "Gij Geest, kom aan van de vier winden en blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden."

Ik zal hier,

1. met een paar woorden de natuur van deze invloeden of werkingen ophelderen.
2. Iets zeggen over de verscheidenheid van deze invloeden: "vier winden."
3. Over de wijze van hun inwerking op de uitverkorenen: zij "blazen in de gedoden."
4. Een weinig spreken over de noodzakelijkheid van deze inblazingen of dit blazen.
5. Over de onderscheiden tijden van de verlevendigende invloeden van de Geest.

Ik vrees, dat de tijd mij zal ontbreken om dit af te handelen; doch ik zal deze bijzonderheden zo vlug mogelijk doorlopen.

1. Ik zal dan eerst de natuur van deze invloeden of dit blazen ophelderen. Wat ik over dit punt zal zeggen kan in deze paar voorstellingen worden samengevat.

(1.) U moet weten, dat de werkingen en gaven van de Geest Gods tweeërlei zijn, of algemeen, of zaligmakend. Wat de gewone werkingen van de Geest betreft, die soms aan de boze en verworpen wereld worden geschonken, daarover zal ik nu niet spreken. Alles wat ik daarover zal zeggen is, dat zij gewoonlijk de mensenkinderen worden gegeven, "tot opbouw van het verborgen lichaam van Christus", totdat het komt "tot de mate van de grootte van de volheid van Christus" (Ef. 4); daarom worden zij gewoonlijk door de godgeleerden dienende gaven genoemd. Hoewel zij geen zaligmakende invloed hebben op de persoon in wie zij zijn, nochtans gebruikt God ze in Zijn heilige wijsheid ten goede van Zijn Kerk in het algemeen, zoals wij daar kunnen lezen. Nog iets anders, dat ik u van deze gewone werkingen van de Geest wil zeggen is, dat zij, wanneer zij niet met genade gepaard gaan, van hoogst gevaarlijke aard zijn. De mens, die ze heeft, is als een schip, dat midden in de oceaan vaart met grote hoge zeilen en weinig of geen lading, en daarom gevaar loopt op de rotsen verpletterd te worden. Wij lezen in Matth. 7 van sommigen, die buitengewone, grote gewone gaven hadden, zij profeteerden in de Naam van Christus, zij wierpen in Zijn Naam duivelen uit, deden in Zijn Naam wonderen en vele krachten, en toch erkent Christus hen niet voor de Zijnen. Ik spreek nu echter niet over die gewone werkingen maar van zulke, die zaligmakend zijn.

(2.) Daarom is een tweede voorstel, dat de Heilige Geest Gods, in Zijn bijzonder huishoudelijk werk in het werk van de verlossing aangemerkt, als de Toepasser van hetgeen de Verlosser heeft verworven, de Werker en uitwerkende Oorzaak is van alle zaligmakende invloeden of werkingen. Hij is het, Die de ziel van de mens toebereidt en neigt om de dingen Gods, die het natuurlijk verstand niet aanneemt noch onderscheidt, een gunstig onthaal te geven. Hij is het, Die het braakland van het hart omploegt en woest maakt, en het in een vruchtbaar veld verandert. Hij is het, Die het gelaat van de ziel met de zaligmakende geraden des Geestes versiert; dat zijn de bloemen van het paradijs, dat boven is, waarom zij "de vruchten des Geestes" worden genoemd. Hij is het, Die hen bewaart, koestert, en door vernieuwde invloeden onderhoudt. Hij voedt het rokende vlaswiel en verandert het tenslotte in een lamp van heerlijkheid in de hemel; want "Hij zal het oordeel uitbrengen tot overwinning."

(3.) U moet ook weten, dat het de uitverkorenen zijn, die alle zaligmakende werkingen van de Geest Gods ontvangen. Het is hun, en hun alleen bijzonder eigen, op hun bekering, wanneer zij met Christus, als leden van Zijn verborgen lichaam, verenigd worden. Wij moeten in deze ware Olijfboom ingeënt zijn, anders kunnen wij Zijn vettigheid, Zijn sappen, niet deelachtig worden, en uit Zijn volheid genade voor genade ontvangen. Dat deze invloeden alleen de uitverkorenen Gods eigen zijn blijkt duidelijk uit Titus 1:1, waar wij lezen van "het geloof der uitverkorenen Gods."

(4.) Deze invloeden van de Geest worden de uitverkorenen Gods tot onderscheiden doeleinden gegeven. De oordeelkundige Dr. Owen, in zijn *Verhandelingen over de Geest*, merkt op, dat deze zaligmakende invloeden de uitverkorenen van God worden geschonken tot wedergeboorte; de wedergeborenen tot heiligmaking; de geheiligden tot vertroosting; en de getroosten tot verdere opbouw en bevestiging, totdat zij tot volmaking komen in de heerlijkheid. De natuur van deze invloeden zal verder blijken uit

2. De tweede zaak, die wij hebben voorgesteld, welke was, dat wij iets zouden zeggen over de verscheidenheid van deze werkingen van de Geest. U ziet, dat zij hier afwisselen, want zij worden hier winden genoemd: "Gij Geest, kom aan van de vier winden." De apostel zegt ons (1 Kor. 12:4), dat er "verscheidenheid van de gaven en werkingen is, doch het is dezelfde Geest." Ook lezen wij (Openb. 1:4) van "de zeven Geesten, die voor de troon zijn." Als de tijd mij toeliet hierover uit te weiden, zou ik u hier kunnen aantonen, dat de zaligmakende invloeden en het blazen van de Geest zijn, of, beginnend, fundamenteel en volstrekt noodzakelijk tot zaligheid, of, verzamelend, aanvullend en alleen nodig tot de vertroosting en het welzijn van de gelovigen. Sommige van deze werkingen zijn voorafgaand, of voorbereidend tot bekering; sommige zijn wederbarend, en andere komen na en volgen op de wedergeboorte.

Doch ik zal mij nu met zulke scherpe onderscheidingen niet ophouden. U zult er misschien in hetgeen volgt enkele waarnemen.

(1.) Er zijn overtuigende werkingen van de Geest: "En Die gekomen zijnde, zal de wereld overtuigen van zonde." Dit is het, wat naar mijn mening verstaan moet worden door de noordenwind, (Hoogl. 4:16) die gewoonlijk onstuimig, kond, kil en scherp is. De uitverkorenen van God liggen van nature vast te slapen binnen het baken van Gods toorn, op de rand van het eeuwig verderf, zichzelf vrede, vrede, toeroepende. De Geest des Heeren komt als een stormachtige noordenwind, blaast de zondaar hevig in het aangezicht en doet hem wakker worden, verbreekt zijn valse vrede en rust, doet hem tot zichzelf komen, laat hem zijn gevaar zien, en vervult hem met wroeging en verschrikking. Daarvan staat geschreven: (Jes. 28:17) "De hagel zal de toevlucht des leugens wegvagen, " voordat de zondaar zich gaat neerzetten op "de grondsteen, die God in Sion gelegd heeft." In Hand. 2:37 wordt gezegd, dat "zij verslagen werden in het hart, " en dat zij toen uitriepen, "wat zullen wij doen, mannen broeders?"

(2.) Er zijn verlichtende invloeden en werkingen van de Geest. Daarom worden die bij ogenzalf vergeleken: (Openb. 3:18) "En zalft uw ogen met ogenzalf, opdat gij zien moogt." (I Joh. 2:20) "Doch gij hebt de zalving van de Heilige, en gij weet alle dingen." Wij lezen, in Jes. 25:7, van het bewindsel des aangezichts waarmee alle volkeren bewonden zijn, en het deksel waarmee alle natiën bedekt zijn. De wind van de Heilige Geest moet dit bewindsel van onwetendheid en ongeloof wegblazen, en dan komt de zondaar een nieuwe wereld te zien van wonderen, die hij nooit tevoren heeft gezien: een wonderlijk grote God, een wonderlijke Verlosser, een wonderlijk verbond, en een wonderlijke heilige wet. Daarom staat er geschreven, dat wij worden "overgezet uit de duisternis in Zijn wonderbaar licht, " "Want de Geest onderzoekt alle

dingen, ook de diepten Gods. Door de Geest weten wij de dingen, die ons van God geschonken zijn" (1 Kor. 2:10, 12).

(3.) Er zijn vernieuwende werkingen van de Geest. Wij worden "zalig gemaakt naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte, en vernieuwing des Heiligen Geestes." (Tit. 3:5). Daarom wordt Hij "een nieuwe Geest" genaamd. Hij vernieuwt de wil, en doet het oude voorbijgaan; "het wordt alles nieuw."

(4.) Er zijn vertroostende invloeden van de Geest. Dit is de zuidenwind, als het ware, zacht en aangenaam en verkwikkend; daarom wordt Hij de Trooster genaamd. Zijn vertroosting is waarlijk sterke vertroosting; zij geven meer vreugde in het hart dan ter tijd, dat koren, most en olie vermenigvuldigd worden; zij vervullen de ziel met een onuitspreklijke en heerlijke vreugde.

(5.) Dan zijn er de bevestigende en versterkende invloeden van de Geest. Door het blazen van de Geest worden de zwakken, "die onder hen struikelen, als David, en als de Engel des Heeren voor hun aangezicht." Hij is het, Die "de moeden kracht geeft en de sterkte vermenigvuldigt dien, die geen krachten heeft." Het is door Hem, dat het "wormken Jacobs bergen zal dorsen en vermaleren, en heuvelen zal stellen gelijk kaf."

(6.) Zo zijn er ook de trekkende en verwijdende werkingen van de Geest: "Trek mij, " zegt de bruid, "wij zullen u nalopen." De arme gelovige ligt menigmaal, als het ware, door tegenwind opgehouden, zodat hij niet in staat is in de weg des Heeren een voet te verzetten; doch, O! wanneer de Geest des Heeren komt, dan komt er vrijheid en verruiming: "Ik zal de weg, Uwer geboden lopen, " zegt David, "als Gij mijn hart verwijdt zult hebben, " namelijk. door de invloeden van Uw Geest. Hij is als olie voor hun wagenraderen, en wanneer Hij komt, zijn zij als de wagens van Amminadib, of een vrijwillig volk.

(7.) Dan zijn er de zonde dodende werkingen van de Geest: "Indien gij door de Geest de werkingen des lichaams doodt, zo zult gij leven." Wanneer deze wind van de Heilige Geest op de ziel blaast, doet Hij niet alleen de specerijen uitloeien, maar Hij doodt ook het onkruid van zonde en verdorvenheid, en doet die verwelken en vergaan; zodat de arme gelovige, die uitriep: "Ik ellendig mens! Wie zal mij verlossen, uit het lichaam dezes doods?" soms op de nek van zijn vijanden mag treden, als een onderpand, dat hij ze tenslotte volkomen zal overwinnen.

(8.) Er zijn ook voorbiddende invloeden van de Geest: (Rom. 8:26) "De Geest Zelf bidt voor ons met onuitspreklijke zuchtingen." Hij bidt voor op een natuurlijke en krachtdadige wijze. Hij maakt, dat wij kunnen worstelen en bidden, waarom Hij "de Geest der genade en der gebeden wordt genaamd" (Zach. 12:10). Hij vervult het hart en de mond van de gelovige met zo'n hemelse welsprekendheid, dat God hem niet kan afwijzen. Daarom "gedroeg Jakob zich vorstelijk tegen de Engel, en overmocht Hem; hij weende en smeekte Hem."

(9.) Ook zijn er de verzegelende en getuigende invloeden van de Geest: "Hij getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn." Hij getuigt van de heerlijke volheid en gepastheid van Christus voor de ziel: (Joh. 15:26) "De Geest zal van mij getuigen." Hij verzegelt de gelovigen tot de dag van de verlossing, en Zijn verzegeling is het onderpand van de heerlijkheid. (Ef. 1:13, 14) "Gij zijt verzegeld geworden met de Heilige Geest der belofte, Die het onderpand is van onze erfenis." Doch ik zal bij deze dingen niet langer stilstaan en van dit onderdeel van het tweede punt afstappen.

Ik zal in de derde plaats iets zeggen over de wijze van werking van deze invloeden, of hoe deze wind op de ziel blaast.

(1.) De wind van de Heilige Geest blaast zeer vrij. De Geest werkt als een onafhankelijke Soeverein. Hij staat niet stil op het bevel, noch gaat Hij liggen op het gebod van enig schepsel: (Joh. 3:6) "De wind blaast waarheen Hij wil." Zo ook is het blazen van de Geest soeverein vrij, wat de tijd betreft waarop Hij gegeven wordt, vrij, wat de duur en voortgang betreft, vrij, wat de mate, en vrij, wat de wijze van werking aangaat.

(2.) Hij blaast soms zeer verrassend op de ziel: "eer ik het wist, " zegt de bruid, (volgens de Engelse overzetting van Hoogl. 6:12) "maakte mijn ziel mij als de wegens van Amminadib." Kunt u, gelovige, dat niet in uw bevinding verzegelen, dat u soms, wanneer u zich in een zeer harteloze en levenloze gestalte tot de plicht begaf, ja, misschien reeds begonnen was het fundament op te graven, met Sion zeggende: "De Heere heeft mij verlaten, en de Heere heeft mijner vergeten, " zodanig door een bries van de hemel werd verrast, die u op de hoogten van Jakob zette, dat u met de bruid moest uitroepen: "Dat is de stem mijns Liefsten! Ziet Hem, Hij komt, springende op de bergen, huppelende op de heuvelen"? "Want een ogenblik is er in Zijn toorn, maar een leven is er in Zijn goedgunstigheid; des avonds vernacht het geweest, maar des morgens is er gejuich"?

(3.) Dit blazen, deze werkingen van de Geest, zijn soms zeer krachtig en doordringend. U weet, dat de koude scherpe noordenwind door alles heen dringt. "Het zwaard des Geestes gaat door tot de verdeling der ziel en des geestes, en der samenvoegselen, en des mergs, en is een oordeler der gedachten en der overleggingen des harten." U weet, dat de wind van een zeer nauw zoekende en doordringende aard is; hij komt tot in de best gesloten kamer. Zo ook de Geest, die de lamp des Heeren is, "doorzoekt al de binnenkamers des buiks": Hij ontdekt die begeerlijkheden en afgoden, die verscholen liggen in de binnenkamers van het hart.

(4.) Het blazen van de wind is zeer krachtig, sterk en krachtdadig. Wie kan het blazen van de wind tegenhouden? Sommige winden hebben zo'n geweldige kracht, dat zij alles losrukken, omkeren en omverwerpen, wat in hun weg staat. Zo ook breekt soms de Geest des Heeren los op de ziel, voornamelijk bij de eerste bekering, als een geweldig gedreven wind, zoals op de apostelen, afbrekende de sterkten van de ongerechtigheid, neerwerpende alle hoogte, die zich verheft tegen de kennis Gods, en van Christus, met een geweldige en alles overwinnende kracht. Hij overmeestert de duisterheid van het verstand, de weerspanning en de tegenstand van de wil, en de vleselijkheid van de genegenheden; de vijandschap van het hart tegen God, en alle geestelijke boosheden, die in de ziel een hoge plaats innemen, vallen voor Zijn voeten neer, evenals Dagon voor de ark des Heeren.

(5.) Hoewel Hij dus krachtig en onweerstaanbaar werkt, nochtans werkt Hij met een overwinnende lieflijkheid, zodat niet één van de natuurlijke vermogens van de ziel het minste geweld wordt aangedaan. Wanneer de Geest komt met Zijn zaligmakende invloeden overwint Hij lieflijk de duisterheid van het verstand; de zondaar wordt een vrijwilliger en heeft lust zich als soldaat onder de banier van Christus te laten inschrijven: (Psalm 110:3) "Uw volk zal zeer gewillig zijn op de dag Uwer heirkraft." Niet zodra zegt Christus door Zijn Geest tot de ziel: "volg Mij", of de ziel staat terstond op en volgt hem. "Ziet, wij komen tot U, want Gij zijt de Heere onze God."

(6.) Er is iets in het blazen van deze wind, dat voor de rede onbegrijpelijk is: (Joh. 3:8) "Gij hoort zijn geluid, maar gij weet niet van waar hij komt, en weer hij heen gaat: alzo, zegt Christus, is een iegelijk, die uit de Geest geboren is." Er is iets in de werking van de eeuwige

Geest en Zijn invloeden, dat boven het bereik niet alleen van de natuurlijke maar ook van de geheiligde rede gaat. "Wie kan zeggen hoedanig de beenderen zijn in de buik van een zwangere vrouw?" veel minder kunnen wij zeggen, hoe de Geest het kind van de genade in het hart formeert; hoe Hij het rokende vlaswiel dat niet geheel is uitgedoofd, bewaart, onderhoudt en voedt. Wij mogen in dit geval de woorden van de Psalmist in een ander geval toepassen en zeggen: "Uw weg is in de zee, en uw pad in grote wateren, en Uw voetstappen worden niet bekend"; alsmede wat de apostel zegt: "Hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen!"

(7.) Deze invloeden van de Geest worden soms gevoeld, voordat zij gezien worden; evenals een mens de wind kan gevoelen en horen, zonder hem te zien. Zo gaat het menigmaal het volk Gods, op wie de Geest blaast; zij gevoelen Zijn werking. zij zijn bewust, dat Hij in hen werkt; en alles wat zij ervan kunnen zeggen is, evenals die blindgeborene: "Één ding weet ik, dat ik blind was, en nu zie." Het koninkrijk der hemelen komt niet met uiterlijk gelaat.

4. Wij zouden in de vierde plaat, iets zeggen over de noodzakelijkheid van deze inblazingen of dit blazen. Ik zal hier aantonen:

1. Dat zij noodzakelijk zijn.
2. Waartoe zij noodzakelijk zijn.

(1) Dat zij noodzakelijk zijn zal blijken,

1^e Uit de uitdrukkelijke verklaring van Christus: (Joh. 15:5) "Zonder Mij kunt gij niets doen"; dat is, zonder de hulp en de invloeden van Mijn Geest. Hij zegt niet: Zonder Mij kunt u niet vele, of geen grote dingen doen; maar, Zonder Mij kunt gij niets doen."

2^e Het blijkt duidelijk uit de uitdrukkelijke erkenning van de heiligen Gods aangaande dit punt. De apostel zegt: (2 Kor. 3:5) "Niet dat wij van onszelf bekwaam zijn iets te denken, als uit onszelf; maar onze bekwaamheid is uit God." Hij is het, Die al onze werken in ons en voor ons moet werken.

3^e Het is duidelijk uit de ernstige gebeden van de heiligen om het blazen van deze wind: (Hoogl. 4:16) "Ontwaak Noordenwind, en kom gij Zuidenwind, doorwaai mijn hof": (Psalm 85:7) "Zult Gij ons niet weer levendig maken? Opdat uw volk zich in U verblijde?" Zij zijn in het verbond beloofd en daarom zijn zij noodzakelijk: (Jes. 44:3) "Want Ik zal water gieten op de dorstigen, en stromen op het droge; Ik zal Mijn Geest op uw zaad gieten, en Mijn zegen op uw nakomelingen"; (Ezech. 36:27) "Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u, en Ik zal maken, dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen." Nu, niet één goedertierenheid, die in het verbond beloofd is, kan gemist worden.

(2.) *Waartoe zijn deze inblazingen noodzakelijk?*

Ik antwoord: Zij zijn noodzakelijk,

1e Tot levendmaking van de uitverkorenen van God, wanneer zij totaal dood zijn door de misdaden en de zonden. Kunnen de dorre beenderen ooit levend worden, wanneer niet deze almachtige Wind op hen blaast? Het is wonderlijk, te horen hoe sommige mensen, die de christelijke godsdienst belijden, over de kracht van hun wil spreken, om zichzelf levend te maken en te bekeren. Zij kunnen evengoed zeggen, dat een dode zijn graf in zijn armen kan nemen, en de dood naast zich neerleggen, en gaan wandelen. "Niemand, zegt Christus, kan tot Mij komen, tenzij de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekke." O! Wat een zwaar gewicht is de zondaar, dat een Drie-enig God moet trekken! Want beiden de Vader en de Zoon trekken de zondaar door het blazen van de Heilige Geest.

2° Deze invloeden zijn noodzakelijk voor de gepaste verrichting van iedere godsdienstplicht. U kunt niet lezen, u kunt niet horen, u kunt niet bidden of danken, u kunt niet avondmaal houden, en er enig voordeel van hebben, indien niet de wind van de Heilige Geest op u blaast. Het is de Heere, Die onze voetstappen ruim moet maken onder ons, en onze voeten als der hinden in de wegen des Heeren.

3° Zij zijn noodzakelijk om ons uit te rusten voor onze geestelijke strijd tegen zonde, Satan, en wereld. Wij zullen nooit in staat zijn onze geestelijke vijanden te bevechten, als Hij ons niet helpt. Hij alleen "onderwijst onze handen ten strijde, en onze vingers ten oorlog, zodat stalen bogen door ons verbroken worden." Zonder de Geest zullen wij voor elke verzoeking vallen; wij zullen als Petrus onszelf vervloeken en zweren, dat wij Hem niet kennen.

4° Zij zijn noodzakelijk tot oefening van de genade, die reeds in de ziel geplant is. Gelijk wij geen genade in ons hart kunnen werken, zo kunnen wij haar ook niet oefenen zonder de vernieuwde invloeden van de Heilige Geest. Wanneer deze wind blaast, dan, en dan alleen, zullen de specerijen uitvloeien. Doch ik zal hier niet bij stilstaan. De invloeden van de Geest zijn noodzakelijk tot al de behoeften, die ik reeds gemeld heb: tot overtuiging, verlichting, vernieuwing, vertroosting, verwijding, doding van de zonde, en tot verzekering van ons kindschap.

5. Ik zal in de vijfde plaats uw aandacht bepalen *bij enige van de tijden van deze invloeden van de Geest; want, zoals u weet, de wind heeft zijn tijden waarop hij waait en blaast*. Ik zal er u slechts een paar van noemen.

(1.) De verlevendigende invloeden van de Geest blazen gewoonlijk in een dag van bekering. Zoals u gehoord hebt, is dit een tijd waarin deze wind op de ziel blaast, wanneer God het stenen hart wegneemt, en een vlees hart geeft (Ezech. 36:26). Hij geeft Zijn Geest binnen in hen, wanneer de ziel in het eerst met Christus ondertrouwd is: (Jer. 11:2) "Ik gedenk der weldadigheid uwer jeugd, de liefde uwer ondertrouw, toen gij Mij nawandelde in de woestijn, in onbezaaid land."

(2.) Wanneer de ziel diep vernederd is geweest onder een besef van zonde en onwaardigheid. Toen Efraïm vernederd was en op de heup klopte, erkennende zijn zonde en dwaasheid, toen kwam een verlevendigende bries van de Geest des Heeren in hem blazen: "Is niet Efraïm Mij een dierbare zoon? Is hij Mij niet een troetelkind? Want sinds dat Ik tegen hem gesproken heb, denk Ik nog ernstig aan hem; daarom rommelt Mijn ingewand over hem; Ik zal Mij zijner zeker ontfermen, zegt de Heere."

(3.) Wanneer de Heere na een donkere nacht van verlating wederkeert is het een tijd voor zoete invloeden. Nadat Sion sprak: "De Heere heeft mij verlaten, en de Heere heeft mij vergeten," kwam er een aangename bries des Geestes: "Kan ook een vrouw haar zuigeling vergeten, dat zij haar niet ontferme over de zoon haars buiks? Ofschoon deze vergate, zo zal Ik toch u niet vergeten."

(4.) Tijden van ernstig bidden en worstelen: want Hij geeft Zijn Geest aan degenen, die Hem bidden. Dit komt overeen met de belofte: (Ezech. 36:37) "Daarenboven zal ik hierom van het huis Israëls verzocht worden, dat Ik het hun doe."

(5.) Tijden van ernstige overpeinzing zijn tijden van lieflijke invloeden van de Geest: (Psalm 63:6, 7, 9) "Als ik Uwer gedenk op mijn legerstede, en aan U peins in de nachtwaken, wordt mijn ziel als met smeer en vettigheid verzadigd, en mijn ziel kleeft U achteraan."

(6.) Avondmaalsdagen zijn soms dagen van zoete invloeden. Sommigen van Gods volk kunnen bij bevinding met de bruid betuigen, dat, "terwijl de Koning aan Zijn ronde tafel was, hun nardus haar reuk gaf;" en dat, "wanneer zij onder Zijn schaduw neerzaten, Zijn vrucht hun gehemelte zoet was. Hij voerde mij in het wijnhuis, en de liefde was zijn banier over mij."

(7.) Soms is de dag van de dood een dag van lieflijke winden des Geestes gebleken te zijn, zodat zij bij het binnengaan van de haven der heerlijkheid een nieuw lied van overwinning in de mond gaven, zeggende: "Gode zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus." Zo sprak David: "Hoewel mijn huis alzo niet is bij God, nochtans heeft Hij mij een eeuwig verbond gesteld, dat in alles welgeordineerd en bewaard is. Voorzeker is hierin al mijn heil, en alle lust." Zo ook Simeon, en Paulus, en anderen.

III. Het derde punt in de verdeling van de tekst en de leer is, *dat ik iets zal spreken over het leven, dat in de zielen van Gods uitverkorenen wordt gewerkt door deze invloeden en inblazingen van de Heilige Geest.* Uw tijd zal mij niet toelaten hierover uit te weiden. Ik zal u alleen in een paar bijzonderheden zeggen, wat voor soort van leven het is.

(1.) Het is een leven van het geloof. De apostel noemt het zo: (Gal. 2:20) "Het leven, dat ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons Gods, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelf voor mij overgegeven heeft." Van de rechtvaardige staat geschreven, dat hij uit het geloof zal leven. Hij omhelst altijd een Verlosser, en de volheid van de Godheid in Hem; hij krijgt altijd nieuwe toevoer uit die volle schatkamer.

(2.) Het is een leven van rechtvaardigmaking. De wet spreekt een vervloeking uit over "een iegelijk, die niet blijft niet in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen." Voor de gelovige is dit vonnis des doods vernietigd. (Rom. 8:1) "Er is geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn." En dat niet alleen, maar de eeuwige gerechtigheid van Immanuël, God met ons, is hem toegerekend, zodat hij met een heilige vrijmoedigheid de rechtvaardigheid kan uitdagen, en de wet kan uitdagen, wat zij tegen hem hebben in te brengen, zoals de apostel dat doet in Rom. 8:33: "Wie zal beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods?"

(3.) Het is een leven van verzoening met God; God en zij zijn met elkaar bevriend. Dit is een natuurlijk gevolg van hun rechtvaardigmaking: (Rom. 5:1) "Wij dan gerechtvaardigd zijnde uit het geloof hebben vrede met God." God behoudt niet de minste wrok tegen hen in Zijn hart, Hij en zij wandelen samen, omdat zij overeengekomen zijn; zij hebben gemeenschap met elkaar: (Joh. 1:3) "en deze onze gemeenschap is met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus."

(4.) Het is een leven van heiligheid en heiligmaking; want de Geest des Heeren is een reinigende, uitzuiverende en vernieuwende Geest. Hij vernieuwt de ziel naar het beeld Gods, maakt het hart, dat een kooi van onrein gevogelte was, een geschikte tempel voor de Heilige Geest om in te wonen. Hij versiert de ziel en maakt haar als de dochter van de Koning "geheel verheerlijkt inwendig." Zij, die onder de potten, of tussen twee rijen van stenen hadden gelegen, worden "als vleugelen ener duif, overdekt met zilver, en welker vederen zijn met uitgegraven géluwen goud."

(5.) Het is een zeer vrolijk en troostrijk leven; en geen wonder, want Zijn Naam is de Trooster. Zijne vertroosting is zo krachtig, dat zij de ziel een grond van verheuging verschaffen in de zwartste en meest bewolkte dag: (Hab. 3:17, 18) "Alhoewel de vijgenboom niet bloeien zal, en geen vrucht aan de wijnstok zijn zal, dat het werk des olijfbooms liegen zal, en de velden geen

spijze voortbrengen; dat men de kudde uit de kooi afscheuren zal, en dat er geen rund in de stalling wezen zal; zo zal ik nochtans in de Heere van vreugde opspringen; ik zal mij verheugen in de God mijns heils." De vreugde die Hij geeft, is zeer doordringend, zij gaat diep: "uw hart zal zich verblijden." Zij is blijvend: "niemand zal uw blijdschap van u wegnemen." Zij kan niet in woorden worden uitgedrukt: "In dewelke gij nu, hoewel Hem niet ziende, maar gelovende, u verheugt met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde."

(6.) Het is een leven van vrijheid; want "waar de Geest des Heeren is, daar is vrijheid." Hij brengt ons tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen Gods." Voordat de Geest komt met Zijn zaligmakende werkingen is de mens in dienstbaarheid; dienstbaar aan de zonde, aan de satan, aan de wet, en aan de vloek en de veroordeling Gods; doch de Geest des Heeren maakt van al deze vrij. Christus ontnemt door Zijn Geest de gevangenen des machtigen, en doet de vang des tirans ontkomen.

(7.) Het is een verborgen leven: (Kol. 3:3) "Uw leven is met Christus verborgen in God." De gelovigen worden "Gods verborgen" genoemd (Psalm 83:4). De bron en fontein van dit leven is verborgen, namelijk, een ongeziene Christus; want "bij Hem is de fontein des levens." Het onderwerp van dit leven is verborgen, namelijk de verborgen mens des harten. De werkingen van dit leven zijn verborgen, als ook de middelen waardoor het onderhouden wordt. De gelovige wordt gevoed met "het manna, dat verborgen is, en hij eet van de Boom des levens, die in het midden van het paradijs Gods is." Ook zijn de schoonheid en heerlijkheid van dit leven verborgen; want "des Konings dochter is geheel verheerlijkt inwendig." De schoonheid van het leven van de geveinsden ligt geheel in het uitwendige, zij zijn gepleisterde, beschilderde graven.

(8.) Het is een hemels leven; het is hun gegeven boven de wereld te leven. De apostel zegt: "Onze wandel is in de hemelen." Zij beschouwen zich als pelgrims en daarom merken zij niet zozeer de dingen aan, die men ziet, maar de dingen, die men niet ziet. Zij "zien met Mozes op de vergelding des loons." Hun ogen zijn gericht op het vergelegen land, en op de Koning in Zijn schoonheid.

(9.) Het is een koninklijk leven, want zij zijn "gemaakt tot koningen en priesters Gode en Zijn Vader" (Openb. 1:6). Zij hebben een koninklijk koninkrijk: "Ik verordineer u het koninkrijk," zegt Christus; een koninklijke kroon, "een onverwelkelijke kroon der heerlijkheid." Zij zullen tenslotte een koninklijke troon hebben (Openb. 3:21): koninklijke kleding, een vorstelijk gewaad, de klederen des heils; een koninklijke tafel wordt hun toegericht, Jes. 25:6) "een vette maaltijd van reinen wijn, van vet vol mergs, van reine wijnen, die gezuiverd zijn:" een koninklijke wacht omringt hen voortdurend, de engelen Gods, en de eigenschappen van de Goddelijke natuur.

(10.) Het is een eeuwig leven: (Joh. 17:3) "Dit is eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige en waarachtige God, en Jezus Christus, Die Gij gezonden hebt." De zaligmakende kennis van God in Christus, wat is die anders dan het aanbreken van de dageraad van de eeuwige heerlijkheid in de ziel? En waar die eens aanbreekt, daar zal Hij blijven opgaan, totdat de middag der eeuwige heerlijkheid komt; want "zijn uitgang is bereid als de dageraad."

IV. Ons vierde punt is **de toepassing**.

Andere gebruiken, die van deze leer kunnen gemaakt worden, voorbijgaande, zal ik er alleen gebruik van maken bij wijze van onderzoek en van vermaning.

Het eerste gebruik zal zijn tot *beproeving en onderzoeking*.

O vrienden, beproeft uzelf of deze zaligmakende invloeden van de Geest ooit op uw ziel hebben geblazen, ja of nee. Tot uw beproeving zal ik alleen de volgende dingen aan de hand doen.

1. Indien deze inblazingen in uw ziel geblazen hebben, dan heeft Hij het deksel van het aangezicht, dat van nature op uw hart en op uw verstand ligt, weggeblazen. Hij heeft u een ander gezicht op geestelijke en Goddelijke dingen gegeven, dan u van nature of door enige aangeleerde kennis ooit kon hebben. De Geest des Heeren wordt "de Geest der wijsheid en der openbaring" genaamd (Ef. 1:17), omdat Hij die dingen aan de ziel openbaart, die vlees en bloed niet kunnen aannemen of verstaan. Daarom, heeft de Geest aan u getuigd van Christus? heeft Hij, "Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, " in uw hart geschenen, om te geven verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus? En, wat een vrucht en gevolg hiervan is.

2. Als de wind van de Heilige Geest op uw ziel heeft geblazen, dan heeft Hij iets van de vuiligheid van de hel, die aan uw ziel kleefde, weggeblazen, en u naar Zijn beeld veranderd; dan bent u (2 Kor. 3:18) "de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest." Indien u de Geest hebt, dan zal "dat gevoelen in u zijn, hetwelk ook in Christus Jezus was; want die de Heere aanhangt is één geest met Hem." U zult Hem navolgen en op Hem gelijken in Zijn navolgbare volmaakheden, in Zijn heiligheid, zachtmoedigheid, zelfverloochening, lijdzaamheid. Hij is een heilig God, en overal waar Hij komt, werkt Hij heiligheid en maakt Hij de ziel heilig.

3. Indien deze Wind in uw zielen heeft geblazen, dan heeft Die u uit uw toevluchten van de leugens uitgedreven, en u de toevlucht in Christus doen nemen. Dan heeft Hij u van de wet afgedreven en u hartelijk verenigd met de wijze van zaligmaken door de gerechtigheid van de Zoon van God; de apostel zegt: "Ik ben door de wet der wet gestorven, opdat ik Gode leven zou." Dit is het doel van al de werkingen van de Geest, zondaren van de zonde, van het eigen, van de wet, af te drijven, opdat zij alleen in Christus rust mogen vinden.

4. Indien u ooit iets van de verlevendigende werkingen van deze wind des Geestes hebt ondervonden zult u verlangen, dat er wederom zo'n bries, zulk blazen op u mag komen. Wanneer deze werkingen worden opgeschort en ingehouden zullen uw zielen als het ware bezwijken, evenals een mens, die niet op adem kan komen. U zult, evenals David, naar een windje van de invloeden van de Geest hijgen: (Psalm 63:2) "Mijn ziel dorst naar U, mijn vlees verlangt naar U, in een land dor en mat zonder water;" (Psalm 84:3) "Mijn ziel is begerig, en bezwijkt ook van verlangen naar de voorhoven des Heeren; mijn hart en mijn vlees roepen uit tot de levende God." O, dat er nog eens een wind des Geestes komt in de openbare ordinanties!

5. Indien u het blazen van deze wind hebt gevoerd, zult u de oostenwind van zonde en ijdelheid niet scheppen: (Joh. 4:14) "Zo wie gedronken zal hebben van het water, dat Ik hem geven zal, die zal in eeuwigheid niet dorsten." U zult dan niet onmatig naar de dingen van de tijd dorsten; neen, die zult u maar als afval en ijdelheid aanmerken. U zult "dat goede deel verkiezen, dat niet van u zal weggenomen worden." U zult dan "zoeken de dingen, die boven zijn, waar Christus zit aan de rechterhand Gods."

6. Indien deze wind op uw ziel heeft geblazen, zult u de richting van deze wind volgen; u zult dan niet recht tegen deze wind in lopen, maar u zult dezelfde koers houden. Ik meen, u zult u overgeven aan de leiding van de Geest, die in Zijn Woord spreekt: want "zovelen als er door de Geest Gods geleid worden, die zijn kinderen Gods."

Doch zegt u: *Hoe zal ik weten of ik door de Geest Gods geleid wordt?*

Dan antwoord ik:

1^e Indien u de Geest volgt, dan zult u de begeerlijkheden van het vlees niet volbrengen; maar dan zult u zich integendeel benaastigen "het vlees met de bewegingen en begeerlijkheden te kruisigen." Dan zult u gereed zijn op Gods bevel uw rechterhand af te houwen, en uw rechteroog-zonden uit te rukken.

2^e Dan zal de weg die u bewandelt, een weg van heiligheid zijn, want Hij is een Geest der heiligmaking; en een weg van waarheid, want de Geest des Heeren is een Geest der waarheid, Die in alle waarheid leidt; een weg van oprechtheid: (Psalm 143:10) "Uw goede Geest, geleide mij in een effen land; (of volgens de Engelse overzetting) Uw Geest is goed, geleid mij in het land van de oprechtheid."

3^e U weet, dat geleiden vrijwilligheid of gewilligheid te kennen geeft. Er is een groot onderscheid tussen geleiden en trekken; tussen door de wind gedreven te worden, en de richting van de wind te volgen. De goddeloze, een huichelaar, een natuurlijk mens, kan soms door een sterke wind van overtuiging met kracht van geweld tot de plicht gedreven worden. Doch de gelovige is een vrijwilliger, hij geeft zich gewillig aan de leiding van de Geest over, hij verheugt zich in gerechtigheid te werken en God in zijn wegen te gedenken. Wanneer hij de Geest maar in zijn oren hoort fluisteren: "Dit is de weg, wandelt in dezelve"; dan voldoet hij daar terstond aan. Wanneer de Geest des Heeren zegt: "Kom, " dan laat hij onmiddellijk als een echo horen: "Ziet, ik kom tot u, want Gij zijt de Heere, mijn God." Beproeft u bij deze dingen.

Het tweede gebruik zal zijn van *vermaning*.

Is het zo, dat de invloeden van de Geest zo noodzakelijk zijn tot onze verlevendiging? Laat u dan vermanen naar de hemel op te zien en om de inblazingen van de Geest te roepen. O vrienden! zet de woorden van onze tekst in een gebed om, en zegt: "Gij Geest, kom aan van de vier winden, en blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden." Ik zou deze vermaning door vele beweegredenen kunnen aandringen; ik zal ze slechts noemen.

1. Overweegt, vrienden, dat geestelijke dodigheid in de tijd waarin wij leven, zeer veel voorkomt. Er is een grote menigte dorre beenderen over ons dal des 'gezichts verspreid. Velen zijn er, die de kentekenen van een dodelijke melaatsheid op hun voorhoofden dragen; hun godloochening, hun onheiligheid, ongodsdienstigheid en andere grove gruwelen, verklaren duidelijk aan de wereld, dat zij geheel dood zijn door de misdaden en de zonden. Helaas! Geeft het geen stof tot klagen, dat zelfs velen van diegenen, in wie, naar het oordeel van de liefde, de wortel van de zaak, de beginselen van het geestelijk leven, gevonden worden, nog onder droevig verval van het leven van de genade verkeren? Helaas! Het is met onze leraars en belijders niet, wat het in vroegere dagen is geweest. Ik zou vele droevige blijken daarvan kunnen bijbrengen, als de tijd het mij toeliet. Denkt slechts aan die ik reeds gemeld heb; de algemene afkeer van het Woord, enz.

2. Overweegt het kwaad en het gevaar van geestelijke dodigheid. Het kwaad daarvan zal blijken,
- (1) Als u overweegt, dat het een gesteldheid van geest is, die rechtstreeks tegen het Woord van God in gaat. God gebiedt ons, onze lichamen te stellen tot "een levende, heilige en Gode welbehaaglijke offerande", hetwelk waarlijk onze redelijke godsdienst is" (Rom. 12:1). Ja, het is in strijd met de natuur van God; want "God is een Geest, en die Hem aanbidden moeten Hem aanbidden in Geest en waarheid" (Joh. 4:24).
 - (2) Het kwaad en het gevaar blijkt verder hieruit, dat het de ziel voor elke plicht ongeschikt maakt, en onze gemeenschap en ons verkeer met God verijdt. God ontmoet de levendige

Christen in de weg van de plicht: "Gij ontmoet de vrolijke, en die gerechtigheid doet, degenen, die Uwer gedenken op Uw wegen.' Doch wat hem aangaat, die met een Laodiceese, dode, levenloze, lauwe zielsgestalte tot Hem komt, met die zal Hij geen gemeenschap houden; neen, Hij zal die mens uit Zijn mond spuwen.

- (3) De dodigheid opent een deur voor alle andere zonden, en geeft een mens ten prooi over aan iedere verzoeking. Een dode kan op generlei wijze tegenstand bieden, hij wordt zonder tegenstand met de stroom meegevoerd.
- (4) Het legt een fundament voor droevige en verschrikkelijke beschuldigingen van het geweten. Davids geestelijke dodigheid bracht hem op de lange duur in die verlegenheid, dat hij moest uitroepen vanwege zijn verbrijzelde beenderen.

3. Overweegt, dat gelijk de inblazingen van de Geest noodzakelijk zijn tot elke plicht, zo ook in het bijzonder tot dat plechtig werk, om de dood van de verhoogde Verlosser te gedenken. Ik zou u hier, als de tijd het toeliet, kunnen aantonen, hoe de invloeden van de Geest tot ieder deel van het werk noodzakelijk zijn. Zonder de invloeden van het licht des Geestes kunt u zichzelf nooit naar behoren onderzoeken. "De inblazing des Almachtigen maakt verstandig", hoe de "verborgenheid der ongerechtigheid van het hart na te speuren, dat arglistig is meer dan enig ding, ja dodelijk." Zonder Geest kunt u uw zonden niet bewenen, want het zijn de vertederende invloeden van de Geest, die het hart doen wegsmelten in evangelische tranen (Zach. 12:10). Zonder de Geest kunt u het verbroken lichaam van een Verlosser niet onderscheiden, want het is de Geest, die van Christus getuigt. "Doch over het huis Davids, en over de inwoners van Jeruzalem, zal ik uitstorten de Geest der genade en van de gebeden;" en dan volgt: "en zij zullen zij Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen." In één woord, u kunt worstelen in de gebed, u kunt geen recht gezicht hebben van het plan van de verlossing, u kunt Gods verbond niet aangrijpen, noch van enige belofte van het verbond gebruikmaken, zonder de Geest.

4. Overweegt de uitnemendheid van deze werkingen van de Geest.

1e Zij blazen vanuit een uitnemende streek en zijn van een voortreffelijke oorsprong; de Heilige Geest is er de Werker van, en u weet, dat Hij van de Vader en de Zoon uitgaat. Zodat een Drie-enig God, als het ware met deze inblazingen meekomt.

2^e Zij zijn gekocht met het bloed van de Verlosser en daarom uitnemend. Niet de minste genade, niet het minste briesje van de Geest, wordt de gelovigen geschonken, of het heeft het hartebloed van Christus gekost. Hij heeft genade zowel gekocht als de heerlijkheid.

3^e Deze invloeden van de Geest vervullen, als het ware, de plaats van Christus, nu Hij in de heerlijkheid is. Waarlijk, vrienden, ik kan veilig op grond van de Schrift zeggen, dat de tegenwoordigheid van de Geest bij de gelovigen op aarde groter zegen is, dan de blote lichamelijke tegenwoordigheid van Christus. Daarom zegt Christus Zijn discipelen bij wijze van vertroosting: (Joh. 16:7) "Indien Ik niet wegga, zo zal de Trooster tot u niet komen; maar indien ik heenga, zo zal Ik Hem tot u zenden." Alsof Hij zeide: "Wanneer Ik zal zijn heengegaan, zal de Geest uit de hoogte worden uitgestort, hetgeen voor u veel beter is dan Mijn lichamelijke tegenwoordigheid.

4^e Deze inblazingen van de Geest zijn onderpanden van de heerlijkheid, het onderpand van de erfenis: (Ef. 1:13, 14) "Nadat gij geloofd hebt zijt gij verzegeld geworden met de Heilige Geest der belofte, Die het Onderpand is van onze erfenis."

5^e Haar voortreffelijkheid blijkt uit de uitnemende uitwerking, die zij op de ziel hebben. Zij versieren de ziel waarop zij vallen, en maken haar als "een veld, dat de Heere gezegend heeft." Zij maken de ziel "in alle goede werken vrucht dragende": (Hos. 14:6) "Ik zal Israël zijn als de dauw, " en wat volgt dan? "Hij zal bloeien als de lelie, en hij zal zijn wortelen uitslaan als de Libanon." (Jes. 44:3) "Ik zal water gieten op de dorstige, en stromen op het droge; Ik zal Mijn Geest op uw

zaad gieten, en Mijn zegen op uw nakomelingen:" en dan volgt: "En zij zullen uitspruiten tussen in het gras, als de wilgen aan de waterbeken."

Vraagt u: *Welke raad geeft u ons, opdat wij de verlichtende en verlevendigende wind des Geestes wederom mogen verkrijgen?*

Dan is mijn antwoord:

1. Weest gevoelig over uw dodigheid en betreurt die; want "de Heere vertroost de treurigen Sions." Hij zal hun "geven sieraad voor as, vreugdeolie voor treurigheid, het gewaad des lofs voor een benauwde geest." En dan volgt daarop: "opdat zij genaamd worden eikenbomen der gerechtigheid, een planting des Heeren, opdat Hij verheerlijkt worde" (Jes. 61:3).
2. Weest veel op de berg van hemelse overpeinzing; want hier blaast de Geest des Heeren. David zegt: (Psalm 39:4) Een vuur ontbrandde in mijn overdenking"; (Psalm 63:6, 7) "Wanneer ik Uwer gedenk op mijn legerstede, en aan U peins in de nachtwaken. wordt mijn ziel als met smeer en vetigheid verzadigd."
3. Roept krachtig tot God om deze invloeden, of Hij Zijn Geest uit de hoogte over u uitstort; want, zo zegt Christus: "Indien gij, die boos zijt, weet uw kinderen goede gaven te geven, hoeveel temeer zal de hemelse Vader de Heilige Geest geven dengenen, die Hem bidden?" Pleit op de beloften van het nieuwe verbond en pleit in het bijzonder op die volstreckte belofte van de Geest: (Jes. 44:3) "Want ik zal water gieten op de dorstige, en stromen op het droge; Ik zal Mijn en Geest op u zaad gieten, en Mijn zegen op uw nakomelingen": en (Ezech. 36:27) "Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken, dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen." Doch, vrienden, gedenkt steeds, dat deze beloften door het gebed van het geloof moeten worden opgezonden. Wij moeten de beloften Gods in gebeden omzetten; want zo wordt er aan toegevoegd: (vers 37) "Daarenboven zal Ik hierom van de huize Israëls verzocht worden, dat Ik het hun doe.
4. Maakt er geweten van, op Hem te wachten in al de plichten en ordinanties, die Hij heeft ingesteld. Voornamelijk de prediking van het Woord. Wacht u voor een wettische gestalte in uw bijwonen van die instellingen, alsof u daardoor iets bij God zou kunnen verdienen, of, dat God u iets verschuldigd zou zijn voor wat u in die weg doet. De apostel zegt, dat wij de Geest ontvangen, niet uit de werken der wet, maar uit de prediking van het geloof: "Die u dan de Geest verleent, en krachten onder u werkt, doet Hij dat uit de werken der wet, of uit de predikatie des geloofs?" (Gal. 3:2 en 5). De instellingen van het Evangelie zijn de koetsen waarin de Geest pleegt te rijden, wanneer Hij voor het eerst in de ziel komt, of wanneer Hij na afwezigheid wederkeert.
5. Ten laatste. Sta naar vereniging met Christus, want de Geest der heerlijkheid, en de Geest Gods rust op hen die in Christus zijn. De kostelijke olie, die op het hoofd van onze verhoogde Aäron werd uitgegoten, daalt neer tot op de zoom van Zijn klederen, op ieder lid van Zijn verborgen lichaam.